

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบังคับตำบล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ จึงเห็นสมควรตราข้อบังคับตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท โดยเด็ดขาดหรือไม่เกินจำนวนหรือเป็นเขตที่ปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๕๔

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกกฎข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียงว่าด้วยการควบคุมหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอชุมแพ จึงออกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียงไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๔ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล นี้ให้ใช้บังคับในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศ ไว้โดยเปิดเผยที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้ในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบังคับอื่นๆ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“ สัตว์ควบคุม ” หมายความว่า สุนัขหรือสัตว์อื่นที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์

“ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ควบคุม

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า สถานที่หรือทาง ซึ่งมีใช้ของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งหรือประธานองค์การบริหารส่วนตำบล

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบังคับนี้

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ ในอำเภอ/กิ่งอำเภอ

ข้อ ๕ ให้พื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ต่อไป

๕.๑ สุนัข

๕.๒ แมว

๕.๓ สุนัข วัว ควาย

๕.๔ จระเข้

๕.๕ สัตว์ที่มีพิษและสัตว์ดุร้ายต่างๆ

ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง

ข้อ ๖ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

๖.๑ จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกต้องสุขลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องสุขลักษณะ

๖.๒ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๖.๓ กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องสุขลักษณะ

๖.๔ จัดให้มีการเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

๖.๕ ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

๖.๖ ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่เหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์หรือสั่งห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๙ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕ ในที่ทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัว ได้รับการฉีดวัคซีนจากปศุสัตว์ ตามกำหนดเวลา ในกรณีของสุนัขให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขอายุตั้งแต่ สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับการฉีดวัคซีน ครั้งต่อไประยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๒ เมื่อสัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว ปศุสัตว์หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ซึ่ง เป็นผู้ต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการควบคุมแล้ว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่พบว่าสัตว์ควบคุมใดยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ในการนี้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

ให้เจ้าของสัตว์เสียค่าธรรมเนียมในการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ตามอัตราที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลกำหนด

ข้อ ๑๔ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้น แจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรค พิษสุนัขบ้า

ข้อ ๑๕ ในที่สาธารณะถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า องค์การ บริหารส่วนตำบล มีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

ข้อ ๑๖ เจ้าของสัตว์ควบคุมผู้ใดไม่อนุญาตให้สัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนหรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อ๑๑ องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท

ข้อ ๑๗ ให้ประธานองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๔๕

(ลงชื่อ) อภัย เข้าจำนง

(นายอภัย เข้าจำนงค์)

ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง

อนุมัติ

ศิลป์ ชื่นนิรันดร์

(นายศิลป์ ชื่นนิรันดร์)

นายอำเภอชุมแพ